

et ændringsforslag, der imidlertid blev forkastet. Resolutionsforslaget blev derefter vedtaget med 42 stemmer, heriblandt de fire nordiske landes, mod 7.

#### 4. Flygtninge.

(Dagsordenens punkt 27).

Højkommissæren for flygtninge forelagde sin årsberetning og gjorde rede for de bestående vanskeligheder, især ved tilvejebringelsen af de fornødne midler til arbejdet. 6. plenarforsamling havde bemyndiget kommissæren til at søge fremskaffet ca. 3 mill. dollars til hjælp for de mest nødstedte flygtninge (jfr. beretning 6. samling, sp. 6293). Imidlertid havde han hidtil kun modtaget \$ 800 000. I talen understregede højkommissæren nødvendigheden af sådan hjælp og omtalte sine forhandlinger med Den Internationale Bank om et lån til bosættelse af flygtninge.

Den danske repræsentant i 3. udvalg takkede højkommissæren for hans hidtidige arbejde og støttede hans bestræbelser for at gennemføre flygtningenes optagelse i de samfund, hvor de nu befandt sig. Den delegerede omtalte Ford Foundations bevilling på 2,9 mill. dollars til fremme af planer for flygtninge og henledte opmærksomheden på de skridt, der burde tages for at forlænge højkommissærens mandat, der udløb med året 1953.

Der blev fremsat to resolutionsforslag, hvoraf det ene opfordrede højkommissæren til i samråd med Den Internationale Bank at undersøge veje og midler til at finansiere flygtninges indlemmelse i de samfund, hvor de nu boede, medens det andet tog hans beretning til efterretning og indeholdt en fornyet opfordring til alle regeringer og interesserede kredse om at yde yderligere bidrag til flygtningehjælpen. Danmark var forslagsstiller til dem begge sammen med Colombia, Frankrig og Holland. Et svensk og et engelsk ændringsforslag blev accepteret

af forslagsstillerne. Resolutionsforslagene blev godkendt af udvalget med henholdsvis 33 og 35 stemmer.

Den 20. december vedtog plenarforsamlingen begge resolutioner med henholdsvis 38 og 36 stemmer mod 5.

#### 5. Konvention om kvinders politiske rettigheder.

(Dagsordenens punkt 61).

Den danske delegerede, minister Bodil Begtrup, gjorde som den første taler i 3. udvalg rede for den historiske udvikling, der havde ført til konventionsudkastet. Hun fremhævede bl. a. den resolution, som forsamlingen den 11. december 1946 på initiativ af den danske delegation havde vedtaget om at fremskynde gennemførelsen af lige politiske rettigheder for mænd og kvinder. Da spørgsmålet om militære stillinger havde voldt visse betænkeligheder og muligvis ville give anledning til forbehold, understregede talen, at det af kommissionens drøftelser fremgik, at militærtjeneste ikke omfattedes af ordene „offentligt hverv“.

Sammen med 4 andre lande fremsatte Danmark, Norge og Sverige et resolutionsforslag indeholdende konventionens tekst. Udvalgsbehandlingen resulterede i nogle mindre ændringer heri. Et punkt, som gav anledning til megen diskussion, var indføjelser af en koloniklausul, hvorom der var stillet forslag dels af Afghanistan m. fl., dels af Indien. Den indiske formulering, der gjorde det muligt for de administrerende magter at stemme for samt undertegne og ratificere konventionen, uden at denne kom til at gælde for alle de af dem administrerede territorier, der kunne tilføjes enkeltvis, vedtoges.

Konventionen behandledes i plenarmødet den 20. december. Her bortfaldt koloniklausulen, der ikke opnåede den udkrævede kvalificerede majoritet. Iøvrigt vedtoges konventionsudkastet med 46 stemmer mod 0, medens 11 afholdt sig fra at stemme.